

Öylesi Beyitler

– Harun Yıldırım · 16 Kasım 2016

ÖYLESİ BEYİTLER

Sen beni dertsiz biri aşka yanmaz mı sandın?
Sevgiye kin ve nefret katıp söyle kaç kere yandın.

Giden günün ardından koşan havari gibi,
Deli kırsığa binip coşan süvari gibi,

Benim her tarafımda ateş, küller yanıyor.
Kızıl deniz üstünde kumlar çöller yanıyor.

Gökyüzünde paslanmış sönmüş kutup yıldızı,
Bir dilek tuttum bize gönlümün yetim kızı,

O nazarlık boncuklar efkârından usanır.
Turnalara sorsanız kanadı kırık sanır

Diki dikine yokuş çıkmak demek buyumuş,
Gece tir tir titriyor üstü açık uyumuş,

Rüzgâr sanki kudurmuş hırçın hırçın uluyor.
Ay alaca gülüşte karanlığa soluyor..

Yükünü indirecek öbek öbek bulutlar,
Taşın altında kalıp sıkışınca umutlar,

Gönlünü vatan bilip memleketim sayarak,
Gönlümün toprağında aşkını kutsayarak,

Geceyi tan vaktinde güldürüp çalmıştınız,
Henüz şafak doğmadan öldürüp çalmıştınız,

Güneş kızıl bir şamdan, dağlar koca bir teker.
Kavrulur susuzluktan yürek içini çeker.

Sürüyle göç ederken görmüştüm bülbüleri,
Yansada susuz koymam senden sonra gülleri.

HARUN YILDIRIMI